VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

ĻENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNĀK KOPŠ 1950. GADA 29. MARTA

Nr. 3 (5697)

9. JANVĀRIS SESTDIENA, 1988. GADS

Maksā 3 kap.

● Agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» Preiļu siera rūpnīcā viena no labākajām strādniecēm ir siera tīrkultūru gatavotāja Emīlija Glužina (attēlā). Viņa uzņēmumā strādā kopš tā dibināšanas, kolektīvā iemantojusi cieņu un autoritāti, ievēlēta par ceha arodkomitejas priekšsēdētāju.

J. SILICKA foto

● Tautas patēriņa preces ● Apskats

Jaunā likuma īstenošanai — INICIATĪVU un UZŅĒMĪBU

Šis gads ir svarīgs laikaposms radikālās ekonomiskās reformas realizēšanā. Ar 1. janvāri juridiski spēkā stājās Likums par valsts uzņēmumu (apvienību). Tomēr pilnīgi pamatots ir arī šāds daudzu sabiedrības pārstāvju viedoklis: jebkurš tiesiskais akts savu mērķi sasniegs tikai tad, ja tas atbildīs sabiedrībā pieņemtajām tikumiskajām normām. Šīsdienas normas pamatojas uz iniciatīvu un uzņēmību. Tieši no šādām pozīcijām tad arī mēģināsim analizēt rajonā gūtos rezultātus tautas patēriņa rūpniecības preču ražošanā.

Sākotnēji šķiet, ka statistikas pārskatos, kuri atspoguļo uzņēmumu darbu aizvadītajā gadā, viss ir vislabākajā kārtībā. Tautas patēriņa preču ražošanas plāns rajonā izpildīts par 100,6 procentiem. Tiesa gan, naudas izteiksmē tas ir tikai 12 810 tūkstoši rubļu. Lai izpildītu šī gada sociālistiskās saistības, kopprodukcijas apjomu nāksies divkāršot. Tas rada šaubas: uz kādu faktoru rēķina to būs iespējams izdarīt? Manuprāt, tieši uz šīs pašas uzņēmības un iniciatīvas rēķina, jo preču ražošanā to vienmēr ir pietrūcis.

Šajā sakarībā var minēt ne mazums argumentu. Kā lai šodien neuztrauc, piemēram, tas, ka tautas patēriņa preču ražošanas apjomu pieaugums salīdzinājumā ar 1986. gadu ir tik niecīgs (plus 265 tūkstoši rubļu)?

Bet — no kurienes gan šim pieaugumam rasties, ja lielāko daļu no visām precēm ražo uzņēmumos, kuros tās ir galvenais produkcijas veids. Piemēram, Līvānu stikla fabrikas un rajona patērētāju biedrības maizes kombināta devums rajona rūpniecības uzņēmumu ražoto preču kopējā daudzumā pagājušajā gadā bija 11 065 tūkstoši rubļu. Bet pārējie uzņēmumi saražoja tautas patēriņa preces tikai par 1 755 tūkstošiem rubļu. Gan stikla fabrikas, gan maizes kombināta ražošanas jaudas vienā mirklī nav iespējams palielināt gandrīz divas reizes. Tātad atliek paļauties galvenokārt uz pārējiem uzņēmumiem un cerēt, ka to darba kolektīvu attieksme kļūs daudz nopietnāka. Taču statistika liecina, ka tautas patēriņa preces pagaidām ražo vienīgi kūdras fabrika un Preiļu sadzīves pakalpojumu kombināts.

Kūdras fabrikas darba rezultāti pagājušajā gadā nav pelami. Attiecīgo plānu kolektīvs izpildījis par 150 procentiem. Tiesa gan, preču ražošanas plāns bija visai pieticīgs — tikai 8 tūkstoši rubļu. Taču uzņēmumā domā par perspektīvu. 1988. gadā plānots tautas patēriņa preču ražošanu palielināt līdz 18 tūkstošiem rubļu. Turpmāk fabrika realizēs iedzīvotājiem ne tikai vaļēju kūdru, bet arī polietilēna maisiņos safasētu sūnu kūdru un zāģmateriālus. Ar to, protams, nepietiek, lai izpildītu partijas un valdības lēmumus par preču ražošanu tādā apjomā, kas būtu vienāds ar darba algas fondu. (Kūdras fabrikā tas sasniedz pusmiljonu rubļu.) Taču cerības rada tas, ka uzņēmums 1988. gadā plāno uzsākt kūdras fasēšanas ceha celtniecību, kura jauda būs 20 tūkstoši tonnu gadā.

> **«Saražot tautas patēriņa preces par summu, kas pārsniedz 25 miljonus rubļu».**
> (No rajona darbaļaužu sociālistiskajām saistībām 1988. gadam.)

Ar plāna uzdevumiem preču ražošanā sekmīgi galā tiek arī sadzīves pakalpojumu kombināts (gada plāns izpildīts par 107 procentiem). Tomēr arī šeit ražošana ievērojami jāpaplašina.

Statistikas pārskats nebūt nav tā laika karte, kad tika izdarīti lielie ģeogrāfiskie atklājumi. Diezin vai par parastu notikumu šodien var uzskatīt faktu, ka šajā pārskatā nav ziņu par tautas patēriņa preču ražošanu mūsu flagmaņos: Līvānu eksperimentālajā bioķīmiskajā rūpnīcā, eksperimentālajā koksnes konstrukciju rūpnīcā un būvmateriālu un konstrukciju kombinātā.

Mēs jau rakstījām, ka rajona izpildkomitejas dotie uzdevumi preču ražošanā šajos uzņēmumos tā arī nav kļuvuši par plānu — tie palikuši uz papīra. Līdz šim brīdim ar to bijusi apmierināta gan rajona izpildkomitejas plānu komisija, gan darba kolektīvi. Bet kā tad ar iniciatīvu un uzņēmību?

Energiskāk būtu jādarbojas Līvānu eksperimentālās bioķīmiskās rūpnīcas vadītājiem. Uzņēmumā it kā būtu divi varianti, kā paplašināt tautas patēriņa preču izlaidi. Pirmais no tiem — liprīna ražošana. Tā aizkavējusies tādēļ, ka nav saskaņota normatīvi tehniskā dokumentācija. Otrais variants paredz realizēt iedzīvotājiem lizīnu. Zooveterinārās apgādes attiecīgie orgāni jau devuši savu piekrišanu. Taču minētie varianti diezin vai der, lai problēmu nopietni atrisinātu. Varbūt ir vēl kāda cita izeja no strupceļa?

Jautājumu par tautas patēriņa preču ražošanu konstruktīvāk sākuši risināt eksperimentālajā koksnes konstrukciju rūpnīcā. Šeit rīko labāko preču paraugu konkursus, pētī pieprasījumu pēc šīm precēm tirdzniecības pārvaldē un savu darbinieku vidū. Atrisināts arī jautājums par preču izlaidi rūpnīcas kolektīva vajadzībām. Starp tiem izstrādājumiem, kuri tiks piedāvāti pircējiem, būs arī siltumnīcu rāmji, plātnes no linoleja atlikumiem, virtuves plauktiņi un skapīši, krēsliņi, taburetes, gleznu rāmji, karnīzes. Cerams, ka pircējus tie ieinteresēs. Vīsas šīs lietas taču ir nepieciešamas katrā ģimenē.

Lai paplašinātu tautas patēriņa preču ražošanu, paredzēts pieņemt darbā papildus strādniekus, darbu apvienošanas kārtībā — arī mājražotājus. Vienlaikus plānots izveidot attiecīgu iecirkni topošajā galdniecības izstrādājumu cehā.

Varbūt uzņēmuma darba kolektīva padomei ir vērts padomāt par tautas patēriņa preču ražošanas kooperatīva izveidošanu? Rūpnīcā šāda ideja jau bija radusies. Jāpiebilst, ka uzņēmumā strādājošajiem vienmēr bijusi raksturīga radoša pieeja un problēmas risināšanas nestandarta meklējumi. Varbūt tādēļ būtu vērts padomāt arī par mūsu ungāru draugu pieredzes ieviešanu?

Tur par ierastu lietu kļuvusi tādu kooperatīvo grupu organizēšana, kuras arendē ražošanas līdzekļus. Ārpus darba laika tās ražo produkciju, kuru pēc tam pārdod tam pašam uzņēmumam. Tas dod iespēju papildus piepelnīties. Un šo iespēju izmanto arī pensionāri. Bez tam paaugstinās arī iekārtu izmantošanas koeficients. Bet galvenais — atvieglo jaundibinātā kooperatīva pirmos soļus. Jo kooperatīva locekļiem nav jādomā par materiāliem, par gatavās produkcijas realizēšanu, par instrumentiem un iekārtām. Manuprāt, šo pieredzi kooperatīvu organizēšanā uzņēmumos var pārņemt arī tādēļ, ka rūpnīcai jau tagad ir iespēja iedalīt par maksu strādājošajiem iekārtas sadzīvē nepieciešamo priekšmetu ražošanai.

Pagaidām tās, protams, ir tikai iespējas. Un līdz stāvokļa radikālai uzlabošanai rūpnīcai vēl tālu. Ar 1987. gada 24. decembra pavēli Nr. 14 ražošanas plānā iekļauts arī rajona izpildkomitejas uzdevums tautas patēriņa preču izlaidē. Tātad statistikas pārskatā parādīsies arī attiecīgi dati. Diemžēl plāna uzdevums paredz izlaist preces tikai par 2 tūkstošiem rubļu...

Kā redzat, visi fakti liecina, ka tautas patēriņa preču ražošanas krass pieaugums rajona rūpniecības uzņēmumos 1988. gadā nav sagaidāms. Lai gan jaunie saimniekošanas apstākļi šajā ziņā paver lielas iespējas.

● Sākot ar 1988. gada 1. janvāri, PSRS Valsts banka kopā ar specializētajām bankām ievēro jauno nolikumu par to izdevumu kreditēšanu, kuri paredzēti zinātniski tehniskā progresa paātrināšanai un preču ražošanas, kā arī maksas pakalpojumu paplašināšanai. Šajā nolikumā paredzēts vispusīgi atbalstīt un paplašināt uzņēmumu iniciatīvu un saimniecisko uzņēmību ražošanas un sociālajā attīstībā, attiecīgo plānu izpildei piešķirt papildus kredītus. Tie, protams, būs ilgtermiņa kredīti, un tos piešķirs kapitālajai celtniecībai, preču kvalitātes uzlabošanai un sortimenta paplašināšanai.

Tātad — viss atkarīgs no jums, darba kolektīvu padomes un vadītāji...

V. ALEKSEJEVS

Komjaunatnes dzīves hronika

Latvijas ĻKJS rajona komitejas birojs apstiprināja jaunievēlētos komjaunatnes pirmorganizāciju sekretārus. Pārskatu un vēlēšanu sapulču gaitā nomainījās 32 pirmorganizāciju vadītāji, tas ir — vairāk nekā puse. Jaunievēlētie sekretāri apgūst komjaunatnes darba vadības iemaņas komjaunatnes aktīva skolā.

●

Tuvojas komjaunatnes lielā jubileja — tās 70. gadadiena. Šomēnes sākas rajona konkurss par labāko komjaunatnes pirmorganizāciju jaunatnes brīvā laika izmantošanā. Paralēli tam notiek arī otrs konkurss par VĻKJS 70. gadadienai veltīto labāko jaunatnes vakaru. To mērķis — rosināt jauniešus vairāk nodarboties ar mākslinieciisko pašdarbību, tehnisko jaunradi un sportu.

●

Aizvadītajā gadā astoņi mūsu rajona skolēni atpūtās Vissavienības pionieru nometnēs. Preiļu 1. vidusskolas skolniece Ingūna Vucāne celazīmi uz «Arteku» saņēma kā IX Vissavienības pionieru salidojuma delegāte, bet šīs pašas skolas audzēkne Dzintra Podniece — par ārstniecības augu veiksmīgu vākšanu. Pionieru nometnē «Ērglēns» bija Zinaīda Briška un Igors Mališevs no Aglonas internātskolas.

Preiļu 1. vidusskolas komjauniete Žanete Skutele iepriekšējos gados bija čakli strādājusi vecāko klašu skolēnu darba un atpūtas vienībās, un tādēļ 1987. gadā viņa varēja parādīt savu darbaprasmi starptautiskajā skolēnu vasaras darba vienībā Vācijas Demokrātiskajā Republikā. Par aktīvu darbu skolēnu ražošanas brigādē Rudzētu vidusskolas audzēknis Juris Reinis saņēma celazīmi uz Polijas Tautas Republiku. Par labu darbu vasarā ar tūrisma celazīmi braucienam uz Taškentu tika apbalvota Marlete Sondore no Preiļu 1. vidusskolas. Celazīmes uz Poliju vēl tika piešķirtas Valteram Balodim un Marutai Grīnbergai no Aglonas internātskolas un Andai Malajevai no Galēnu astoņgadīgās skolas, bet Oksanai Grozai no Preiļu 2. vidusskolas — uz Vācijas Demokrātisko Republiku.

Šogad četri labākie Aglonas internātskolas audzēkņi dosies uz Polijas Tautas Republiku.

V. RADIS

● Latvijas KP rajona komitejas plēnums

RUNAS DEBATĒS

(Nobeigums. Sākums laikraksta 2. numurā.)

R. KAVINSKIS,

agrofirmas «Krasnij Oktjabrj» ģenerāldirektors

— Mūsu uzdevums ir pēc iespējas ātrāk atrisināt globālu un ļoti svarīgu problēmu — nodrošināt iedzīvotājus ar pārtiku. Sajā nolūkā pilnībā jāizmanto agrofirmas ekonomiskais potenciāls. Partijas rajona komiteja atbalstīja partijas organizāciju un darba kolektīvu iniciatīvu palīdzēt nostabilizēties uzņēmumiem, kuri strādāja ar zaudējumiem, — linu un cietes fabrikām. Tika nolemts izmantot šim nolūkam kolhoza «Krasnij Oktjabrj» saimniecisko un ekonomisko potenciālu, kā arī ar moderno tehniku apgādātās siera rūpnīcas ražošanas iespējas.

Par agrofirmas bāzes posmu kļuva kolhozs «Krasnij Oktjabrj» ar tā vareno ekonomisko potenciālu, ilggadēju pieredzi, kas gūta, strādājot saimnieciskā aprēķina, pašatmaksāšanās un pašfinansēšanas apstākļos. Visus fabriku parādus dzēsa ar kolhoza brīvajiem līdzekļiem. Agrofirma kļuva par jauna un mūsdienīga tipa kooperatīvu un valsts agrorūpniecisku uzņēmumu. Tā izveidošanas mērķis — ne tikai ražot lauksaimniecisko produkciju, bet arī to sagatavot, pārstrādāt un realizēt patērētājiem. Mūsu uzdevums — maksimāli paplašināt lauksaimnieciskās produkcijas ražošanu, radot un apgūstot industriālo tehnoloģiju, ar mūsdienīgas tehnikas un tehnoloģijas palīdzību ražojot augstas kvalitātes preces, apgūstot paaugstinātas kvalitātes jauna veida produktu ražošanu.

Mēs centīsimies līdz minimumam samazināt zudumus, organizēsim bezatkritumu ražošanu, nodrošināsim produkcijas saglabāšanu visos tehnoloģiskajos posmos. Mums nepieciešams pilnīgot saimniecisko mehānismu, pamatojoties uz pilnu saimniecisko aprēķinu, pašatmaksāšanos un pašfinansēšanu, viena uzņēmuma robežās vienlaikus izmantojot kooperatīvo un valsts īpašumu.

To darīt mums ir gan reālas tiesības, gan iespējas — finansu un kredītu plānošanā, realizācijā un sadalē, kadru izvietošanā, darba un darba algu organizēšanā, celtniecībā, ārējā ekonomiskajā darbībā, zinātnes un tehnikas sasniegumu izmantošanā, pirmrindas pieredzes izmantošanā utt. Mēs nevis mehāniski apvienojām spēkus un iespējas, bet gan izveidojām kvalitatīvi jaunu formējumu. Mēs neizveidojām atsevišķu agrofirmas vadības aparātu. Pārvaldes aparātu organizējām uz kolhoza un uzņēmumu attiecīgo dienestu kadru rēķina. Radās vienoti dienesti jeb nodaļas: plānošanas un ekonomiskais, kapitālās celtniecības, autotransporta, materiāli tehniskās sagādes u. c. Turklāt izrādījās, ka administratīvais un pārvaldes personāls skaitliski pat samazinājās, tādējādi samazinājušies arī izdevumi tā uzturēšanai. Pēc agrofirmas izveidošanas Valsts bankā slēgti visi šī kolhoza un uzņēmumu rēķini un atvērts agrofirmas norēķinu konts. Visām struktūrvienībām ir vienota bilance.

Mums izdevās izveidot varenu celtniecības bāzi un projektēšanas un konstruktoru biroju. Šī biroja veikto projektēšanas darbu apjomi nemitīgi pieaug.

1987. gadu agrofirma aizvada sekmīgi. Bruto produkcijas ražošana salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu pieaugusi par 6 procentiem. Tas panākts, pamatojoties uz intensīvajiem faktoriem. Graudaugu raža šogad bija vidēji 48,3 centneri no hektāra. Piena izslaukums no vienas govs pārsniedz 5,5 tonnas. Savus ražošanas uzdevumus godam izpildījuši arī pārstrādājošās rūpniecības uzņēmumu kolektīvi. Kopumā 1987. gada plāns būs izpildīts par 102 procentiem.

Agrofirmas ļaudis gādā par ražojamās produkcijas sortimenta paplašināšanu, rekonstruē cietes fabriku, būvē cehus, kuros ražos pārtikas produktus no kartupeļiem, kā arī konditorejas izstrādājumus un sulas.

Tiesa, tie ir tikai pirmie soļi. Pagaidām daudz kas vēl neizdodas tā, kā iecerēts, tomēr «šaurās vietas» pakāpeniski tiek likvidētas. Sajā grūtajā darbā mēs, protams, ik dienas jūtam partijas rajona komitejas atbalstu.

●

A. LOGINS,

kara un darba veterānu rajona padomes priekšsēdētājs

— Kāpēc pilsētas Tautas deputātu padomē nav ievēlēts neviens no kara veterāniem? Kāpēc Parka iela netika pārdēvēta par Uzvaras aleju? Šo jautājumu taču uzsāka risināt jau togad, kad atzīmēja uzvaras pār fašistisko Vāciju 40. gadadienu. Rušonas ciema Caunēs atrodas kādreizējā karagūstekņu nometne. Tagad šeit stāv pussagruvusi māja. Vienīgais, kas liecina par to dienu notikumiem, ir uzraksts uz mājas stūra. Ciema teritorijā jāuzceļ piemineklis, lai jaunatne uzzinātu par kara gadu notikumiem, par to, kas noticis viņu dzimtajā pusē.

Pilsētas organizācijas noņem kara veterānus no partijas uzskaites, un tad tos savā uzskaitē ņem pilsētas izpildkomiteja. Iesaku atstāt kara veterānus uzskaitē tajā partijas organizācijā, kurā tie sastāvējuši savā pēdējā darba vietā. Uzskatu, ka partijas organizācijām un saimnieciskajiem vadītājiem vairāk jārūpējas par kara un darba veterāniem.

●

J. VILMANE,

Vārkavas vidusskolas skolotāja

— Neesmu kompetenta vērtēt rajona komitejas biroja darbu visos aspektos. Pakavēšos tikai pie dažiem jautājumiem.

Manuprāt, pēdējā laikā jūtamāka kļuvusi sadarbība starp partijas rajona komiteju un rajona tautas izglītības nodaļas darbiniekiem. Bez Latvijas KP rajona komitejas palīdzības mūsu tautas izglītības nodaļa nebūtu varējusi 1985. un 1987. gados ieņemt otro vietu republikā starp lauku rajoniem. Atgādināšu, ka liels darbs veikts, realizējot dzīvē skolu reformu. Rajons viens no pirmajiem republikā pabeidza komplektēt sešgadīgo bērnu mācību grupas.

Protams, vēl ir daudz grūtību, nepietiek telpu Aglonas internātskolā, Preiļu 2. vidusskolā un citās skolās. Neskatoties uz šīm grūtībām, celtniecības problēma tomēr tiek risināta sekmīgi. Ekspluatācijā nodota Līvānu 2. vidusskolas piebūve. Rožupē — dzīvojamā māja skolotājiem. Ar partijas rajona komitejas biroja palīdzību panākts, ka jau nākamgad uzsāks Pelēču skolas celtniecību, būvēs arī 27 dzīvokļu māju Aglonas internātskolas un Aglonas vidusskolas skolotājiem.

Sodien mēs vērtējam partijas rajona komitejas biroju kā rajonā veiktā ideoloģiskā darba vadītāju un organizatoru. Jūtama pārkārtošanās. Paveikts daudz. Biroja locekļi cenšas biežāk būt darba kolektīvos, tikties ar cilvēkiem, piedalīties partijas sapulcēs, dot padomus. Cilvēki just, ka viņiem palīdz, uzticas, un tas ir labi.

Sīkāk gribu runāt par to, kas mani uztrauc. Vēl diezgan daudz mūsu darbā ir formālisma. Bieži vien darbu vērtējam tikai pēc organizēto pasākumu skaita. Klases audzinātājam jau «no augšas» norādīts, cik un kādi pasākumi jāorganizē. Tā nu iznāk, ka klases audzinātājam ik nedēļu jāvada vairāki pasākumi. Rodas jautājums: vai tos var normāli sagatavot? Un it īpaši tajās skolās, kur ir maz audzēkņu. Mēs pārlieku noslogojam bērnus, tādējādi nodarot lielu ļaunumu. Nav iespējams izdarīt visu uzdoto labi un savlaicīgi, un skolēni, to sapratuši, atmet visam ar roku.

Šeit arī meklējami cēloņi jauniešu infantilismam. Darbu vajag pārkārtot arī komjaunatnes rajona komitejai: skolu darbs jāvērtē nevis pēc pasākumu skaita, bet gan pēc tā, cik aktuāli, audzinoši tie bijuši.

Sodien ideoloģisko darbinieku galvenais uzdevums ir audzināt cilvēkos humānismu, cilvēcību, pareizas savstarpējās attiecības. Daļa jaunatnes pret savu nākotni izturas bezatbildīgi. Vecāki apgādā savus «mīluļus» ar visu nepieciešamo, dāvina motociklus pat četrpadsmitgadīgiem un vēl jaunākiem pusaudžiem. Par jauno paaudzi rūpējas arī sabiedrība. Jauniešiem pavērtas visas iespējas, tomēr gaidītās atdeves nav. Mūsu valstij vajadzīgi nevis liekēži, bet gan gudri, talantīgi cilvēki, labi speciālisti, patrioti un internacionālisti.

Latvijas KP rajona komitejas ideoloģiskā darba organizatoriem šim jautājumam jāveltī vairāk uzmanības, vairāk jāstrādā ar rajona ideoloģisko aktīvu, jāpārliecina par to, cik lietderīgs ir audzināšanas darbs kolektīvos, it sevišķi jauniešu kolektīvos.

Drīz PSKP CK plēnumā izskatīs jautājumu par skolu. Būtu ieteicams ļoti nopietni pārdomāt darbaudzināšanas plānu, jo pārkārtošanās periodā darbaudzināšanas programma sabiedrību neapmierina. Neefektīvi tiek izmantoti lieli līdzekļi, jaunatni audzinām nepareizi. Cik atminos, agrāk nebija nekādu mācību kombinātu, nebija profesionālās apmācības. Vai tādēļ izauga mazāk strādīgi un darbu mīloši cilvēki, vai viņi neprata atrast savu vietu dzīvē? Nē, gluži otrādi.

Pašreizējos apstākļos mēs nevaram nodrošināt, lai katrs audzēknis apgūtu to profesiju, kura viņam nepieciešama.

●

I. JANSONE,

partijas rajona komitejas sekretāre

— Pirmais sekretārs savā ziņojumā pieskārās tikai dažiem ideoloģiskā darba jautājumiem. Arī es atvēlētajā laikā varēšu aptvert nebūt ne visus atlikušos virzienus. Tāpēc, gatavojoties šim plēnumam, biju aicinājusi uz tikšanos partijas komitejas locekļus, atsevišķus partijas sekretārus, vadītājus, laikraksta redaktoru — cilvēkus, kuri saistīti ar aģitācijas un propagandas nodaļu, ar tām problēmām, kuras ikdienā risinām. Uzskatu, ka šī saruna personīgi man deva daudz: izkristalizējās tie darba momenti, pie kuriem ideoloģiskajam aktīvam ir nopietni jāpiestrādā.

Pašreiz, kad notiek pārkārtošanās dažādās dzīves sfērās, aktuāls kļūst jautājums par partijas izvirzīto uzdevumu un nostādņu pareizu un precīzu izpratni, par mūsu politiskās kultūras paaugstināšanu. Tādēļ partijas darbā nozīmīga vieta ierādāma mutvārdu politiskajai aģitācijai, tās ietvaros vienotās politdienas pareizai organizēšanai gan rajonā, gan katrā partijas pirmorganizācijā. Rajona mērogā zināma sistēma ir ieviesta, tas ir — regulāri pirms katras politdienas notiek instruktīvā sanāksme, kurā par konkrēto tēmu partijas komitejas lektorus un referentus iepazīstina rajona atbildīgie darbinieki. Mani neapmierina šo sanāksmju apmeklējums. Tātad iznāk, ka referents jautājumu labi zina un var stāties cilvēku priekšā.

Bet tagad šī jautājuma otrā puse — referents, tiekoties ar darba kolektīvu, nerunā par kopējo tēmu, jo viņš nav sagatavojies tai, bet runā par sava darba jautājumiem. Te jāmin tieslietu, kara komisariāta darbinieki.

Tātad nav panākts, lai vienotajām politdienām gatavotos katrs un atbilstoši tēmai. Tāpat nav panākts, ka vienmēr, referentam atgriežoties no darba kolektīviem, tas mūs informētu par uzdotajiem jautājumiem. Tāpēc praktiski nav iespējams sniegt uz tiem atbildes laikrakstā «Ļeņina Karogs». Tāpēc ir gadījumi, kad zūd politdienas efektivitāte, jo sarunai darba kolektīvos neseko konkrētas izmaiņas, nav izvirzītā jautājuma risinājuma. Tas savukārt cilvēkos rada neizpratni un reizēm nepamatotas sūdzības. Blakus tādiem aktīviem referentiem kā M. Lomakins, A. Sedvalds, J. Lazda, jāatzīmē arī referenti, kuri nelabprāt izbrauc uz kolektīviem, — M. Līvdāne, V. Nikolajevs. Neesam panākuši arī to, lai visi partijas organizāciju sekretāri izprastu un novērtētu vienoto politdienu lietderīgumu, saskatītu tajās aktīvu darba formu, kura palīdz nostiprināt saikni starp strādājošajiem un partiju.

Saimniecībās politdienas organizē galvenokārt kantora darbiniekiem. Sajā gadījumā partijas organizāciju sekretāri ir izvēlējušies mazākās pretestības ceļu, jo kantora darbiniekus vienmēr ir vieglāk sapulcināt vienkopus. Bet cik bieži lektori viesojas fermās, brigādēs? Diemžēl — pārāk reti. Visu rangu vadītāju saruna ar saviem darba kolektīviem vēl nav kļuvusi par sistēmu. Istenojot šādas pārrunas, tiktu veikts gan audzināšanas darbs, gan celtos paša vadītāja prestižs.

Rajonā izveidotas piecas referentu grupas. Vienotajās politdienās tie runā tieši par problēmām savā darbā. Tomēr jāatzīst, ka partijas organizāciju sekretāriem un grupu locekļiem jābūt aktīvākiem un jāizrāda lielāka interese par šiem jautājumiem. Centrālās rajona slimnīcas referentu grupa (vadītājs Z. Paškevičs) 1987. gada otrajā pusē tikai divreiz apmeklējusi darba kolektīvus. Sevi no labākās puses parādījusi rajona iekšlietu daļas referentu grupa.

No 1986. gada oktobra līdz 1987. gada novembrim rajonā notika otrais Vissavienības tautas daiļrades festivāls — skate. Tajā piedalījās visi mākslinieciskās pašdarbības kolektīvi. Skates rezultātā rajonā ir izveidojušies 15 jauni mākslinieciskās pašdarbības kolektīvi. Tātad lielāku uzmanību esam veltījuši brīvā laika organizēšanai. Sie jautājumi nozīmīgi sakarā ar izvērsto cīņu par žūpības un alkoholisma izskaušanu.

Tiek veikts zināms darbs, lai veicinātu rajonā dzīvojošo cittautību cilvēku jaunradi. Pulciņi izveidoti Silajāņu, Preiļu ciema, Preiļu rajona, Līvānu kultūras namos, Līvānu eksperimentālajā mājbūves kombinātā.

Savu darbu ir aktivizējis rajona kultūras un sporta komplekss. Saistošāki kļuvuši masu pasākumi, kuros pieaug apmeklētāju skaits. Domāju, ka rajona sporta un kultūras kompleksa darbībā lielāka uzmanība būtu jāveltī Līvāniem, Aglonas ciemā organizētajiem pasākumiem, bet mēs galvenokārt esam aizrāvušies ar pasākumu organizēšanu Preiļos.

Rajona kultūras dzīvē vēl ļoti jūtams kvalificētu kadru trūkums, liela to mainība. Uz šo brīdi trūkst klubu vadītāju Upmalā, Ārdavā, Lomos. Esam ļoti nopietni domājuši, kā ar laiku stāvokli varētu uzlabot. Mācību un ražošanas kombinātā klubu darba specialitāti apgūst 18 Preiļu 1. vidusskolas 9. klašu meitenes. Ir mums tādi saimniecību vadītāji — P. Barkovskis, P. Vosorovs, J. Brakovskis, V. Čodars, kuri ir atraduši iespēju maksāt kolhoza stipendiju konservatorijas un kultūrdarbinieku tehnikuma studentiem.

Reizēm rodas pārsteigums, ka kultūras darbinieki vēl strādā ar entuziasmu, saņemot tik zemas algas. Jāpārliecina mūsu saimnieciskie vadītāji par nepieciešamību piemaksāt kultūras darbiniekiem. Pašreiz to dara tikai V. Valters, R. Kavinskis, G. Krasovskis, V. Čodars, P. Barkovskis.

Nepareizi domā tie vadītāji, kuri uzskata, ka šīs piemaksas ir viņu personīgi izrādītā labvēlība. Būtu nepieciešama lielāka saimniecības vadītāju atsaucība ciemu kultūras dzīves organizēšanā, īpaši kolhozā «Dubna», padomju saimniecībā «Aglona», Dzeržinska kolhozā.

Mēs visi gribam, lai pasākumi rajonā būtu emocionāli, skaisti, krāšņi, Bet tas savukārt ir saistīts ar materiālo pusi. Saimniecības ik gadus pārskaita līdzekļus tradīciju fondā, bet ir arī tādas, kuras šo rajona izpildkomitejas rīkojumu ignorē, — kolhozs «Dubna», Raiņa kolhozs, «Sīļukalns», Dzeržinska kolhozs, padomju saimniecības «Rudzāti», «Rušona». Rūpniecības uzņēmumi pārskaita līdzekļus sporta un kultūras kompleksam, arī šeit daži vadītāji to ignorē.

Ikdienā ideoloģiskajiem formējumiem jābūt palīgiem propagandas un aģitācijas nodaļas darbā, jāpalīdz risināt problēmas. Bet nav nekāds noslēpums, ka tajos iekļauti vieni un tie paši cilvēki. Vēl vairāk — daļēji notiek nodaļas un sabiedrisko formējumu funkciju sajaukšanās. Tas notiek galvenokārt tad, kad nodaļas darbinieki sāk veikt galveno darba daļu tā vietā, lai šo darbu koordinētu un virzītu.

Es, būdama rajona komitejas sekretāre, neesmu varējusi iemācīt ne nodaļas vadītājam, ne instruktoriem nedarīt darbu cita vietā, nedublēt. Vairāk iniciatīvas jāizrāda L. Andžānam, P. Zdanovskim un vēl vienam c... ram. Šeit darba stils jāmaina man pašai un visai propagandas nodaļai. Citādi ilgi ar tādu sasprindzinājumu nodaļas cilvēki strādāt nevarēs, ja ik pēc 7 — 8 dienām nodaļa organizē lielāku vai mazāku pasākumu. Dabīgi, ka tiek patērēts daudz laika, tā dārgā darba laika, kuru varētu pavadīt uz vietas pirmorganizācijās.

Rajona komitejas instruktori mainās, pieredzējušo vietā nāk jauni, CK propagandas un aģitācijas nodaļa organizē daudz dažāda veida mācību. Bet — vai nebūtu pienācis laiks izsaukt uz mācībām, stāžēšanos instruktorus pa novirzieniem, piemēram, instruktorus, kuri kurē medicīnu, kultūru, sociālistisko sacensību. Un vairāk palīdzēt praktiski, lai tas nav amatierisma līmenī.

Tas, ka rajona laikraksta pasūtītāju skaits ir palielinājies par 2 tūkstošiem, protams, apliecina, ka rajona iedzīvotā dzīvo līdzi visām problēmām. Bet tas uzliek arī lielus pienākumus redakcijas darbiniekiem. Par to labo, kas ir izdarīts, bija minēts jau ziņojumā un arī V. Petrova runā debatēs. Taču neatrisinātu problēmu ir vairāk nekā izdarīts. Šeit partijas rajona komitejas birojs redz plašu rīcības programmu. Un jāstrādā mums būs kopīgiem spēkiem un jāveido laikraksts, lai materiāli tajā būtu pārdomāti, kompetenti. Jāveido koleģiālas attiecības starp žurnālistiem un atbildīgajiem darbiniekiem. Un jāatceras: demokrātija, atklātība nenozīmē visatļautību. Ir vēl arī ētikas normas.

●

R. VAIVODS,

rajona patērētāju biedrības valdes priekšsēdētāja vietnieks, partijas biroja sekretārs

— Uztrauc partijas rindu papildināšanas problēma. Pārlieku liela reglamentēšana. Sajā svarīgajā darbā steiga nav pieļaujama, jo uzņemšanā PSKP biedru kandidātos paviršību nedrīkst būt. Partijas pirmorganizācijai uzņemšanai partijas rindās jāsagatavo labākie darbinieki nevis pēc partijas rajona komitejas izdotām direktīvām, bet gan — ņemot vērā esošo reālo pieauguma bāzi. Manuprāt, tieši šo iemeslu dēļ noveco arī mūsu partijas pirmorganizācija. Pārdevējas ar laiku kļūst par veikalu vadītājām, mainās to sociālais stāvoklis, un mēs vairs nevaram uzņemt tās PSKP biedru rindās, kaut gan viņas būtu to pelnījušas. Ceru, ka plēnums ieteiks manu priekšlikumu izvirzīt tālākai izskatīšanai.

● „Tiešā līnija": laikraksts — lasītājs

A. EGLĪTIS,

rajona agrorūpnieciskās apvienības priekšsēdētāja vietnieks

— Atgādināšu, ka vienpadsmitajā piecgadē mūsu rajona lauku darba darītāji izpildīja plānus galveno veidu lauksaimniecības produkcijas pārdošanā valstij: piena pārdošanas plāns izpildīts par 102 procentiem, gaļas — par 102, graudu — par 103, kartupeļu — par 120 procentiem. Divpadsmitās piecgades pirmajos gados plāna izpilde ir šāda: piena pārdošana — 108 procenti, gaļas — 105, graudu — 110, kartupeļu — 74, linšķiedras ražošanā — 87 procenti. Tomēr problēmu ir daudz: gan lauku auglības paaugstināšanā, gan organiskā mēslojuma uzkrāšanā un iestrādāšanā, gan plānu izpildē visos ekonomiskajos rādītājos. Agrorūpnieciskā kompleksa darbiniekiem svarīgs uzdevums ir kvalitatīvas lopbarības sagatavošana, plānoto rādītāju sasniegšana lopkopības nozarē.

Jāatzīmē, ka 1986. gadā celtniecības organizācijas laukos neizpildīja darbus par 500 tūkstošiem rubļu, bet 1987. gadā — par 250 — 300 tūkstošiem rubļu. Tajā pašā laikā laukos virs plāna uzcelti objekti saimnieciskā kārtā. Pie tam šis darbs prasa daudz pūļu gan no saimnieciskajiem vadītājiem, gan no darba kolektīviem, tāpēc novārtā paliek lauksaimnieciskās ražošanas vadīšanas jautājumi.

Gribu pakavēties arī pie tām kritiskajām piezīmēm, kuras partijas sapulcēs izteikuši saimniecību un rajona agrorūpnieciskā kompleksa dienestu komunisti. Tajās skarti jautājumi par vairāku sociālo un kultūras objektu celtniecību kolhozos «Dubna», «Sarkanā ausma», par transportlīdzekļu, minerālmēslu iedalīšanu u. tml. Uz daudziem šiem jautājumiem ir atbildējuši saimniecisko struktūrvienību vadītāji, turpretī pārējās problēmas vēl gaida papildus izpēti. Katrā ziņā lauku komunistu priekšlikumi un piezīmes nepaliks bez ievērības.

●

T. SAVEĻJEVA,

partijas rajona komitejas vispārējās nodaļas vadītāja

— Referātā jau minēja, ka samazinājusies dokumentu apgrozība. Šis fakts iepriecina. Dzīvākas un interesantākas kļuvušas arī partijas sapulces. Komunisti uz sapulcēm ierodas ne tikai tādēļ, lai nosēdētu paredzēto laiku, bet gan lai ieteiktu, kritizētu, izteiktu savas domas. Diemžēl sapulču lēmumi vēl joprojām bieži ir nekonkrēti, izplūduši, šabloniski. Šajā ziņā nav uzteicami arī dokumenti, kurus pieņem partijas rajona komiteja. Ne vienmēr precīzi formulēti jautājumi, uzdevumi. Nereti tam par iemeslu ir stāvokļa nepietiekama izpēte un analīze. Uzskatu, ka partijas rajona komitejas biroja locekļiem, pirmām kārtām V. Solovjovam, P. Romanovam un I. Jansonei, šajā ziņā vajadzētu būt prasīgākiem un stingrākiem pret aparāta darbiniekiem.

Darbs ar dokumentiem ir viena no mūsu daudzajām partijiskās darbības šķautnēm. Ja šis darbs noregulēts labi, sekmīgāk un plānveidīgāk iespējams veikt arī organizatorisko un ideoloģisko darbu, kā arī partijas darbu vispār. Tas dod iespēju gūt precīzu informāciju, īstenot iedarbīgu izpildes kontroli un pārbaudi. Diemžēl ne visi to apzinās. Kā liecina pārbaužu rezultāti, lietvedībai vajadzīgo uzmanību neveltī kolhozu «Dubna» un «Nākotne» partijas organizācijās.

Pārbaudes laikā noskaidrojās nopietni trūkumi, kuri pielauti, organizējot pilsoņu pieņemšanu, izskatot viņu vēstules, sūdzības un iesniegumus. Teiktais attiecināms uz sadzīves pakalpojumu kombināta partijas organizāciju (šajā sakarībā tās darbu nesen izskatīja partijas rajona komitejas biroja sēdē), SCO, kolhoza «Dzintars» un Kirova kolhoza partijas organizācijām. Tāda attieksme pret darbu rosina rakstīt sūdzības. Par ko cilvēki sūdzas?

Visvairāk ir tādu vēstuļu, kurās cilvēki izteikuši lūgumu palīdzēt atrisināt dzīvokļu jautājumu (17 procenti). Apmēram tikpat daudz ir arī vēstuļu, kuru autori sūdzas par vadītājiem. Ir vēstules, kurās rakstīts par partijas, padomju, sabiedrisko organizāciju, atsevišķu kolektīvu, skolu, slimnīcu, kultūras iestāžu darbu. Iedzīvotāji griežas pie mums arī tādēļ, lai gūtu skaidrību jautājumos par iekārtošanu darbā, nodrošināšanu ar pensijām u. tml. Pienāk anonīmas vēstules. Dažreiz autors paraksta savu vēstuli ar citu, izdomātu uzvārdu. Arī vēstulēs izklāstītie fakti ne vienmēr ir pareizi. Daudz darba laika jāzaudē vēl un vēlreiz pārbaudot šo faktu pareizību. Ir arī pamatotas atkārtotas sūdzības.

Aizvien vairāk saņemam vēstules, kurās skarti jautājumi par žūpības un alkoholisma apkarošanas pastiprināšanu. Cilvēki pieprasa būt stingrākiem attiecībā pret žūpām. Piekrītu šai prasībai. Referātā tika runāts par izslēgšanu no PSKP biedru rindām, minēti skaitļi, kuri informēja par partijas sodiem. Vienpadsmit komunisti izslēgti no partijas rindām tieši žūpošanas dēļ. Tajā pašā laikā atsevišķas partijas organizācijas pret dzērājiem izturas liberāli, nesauc tos pie stingras partijiskas atbildības. Daudzi, kuri lieto alkoholu jau ilgus gadus, turpina žūpot slepus. Partijas darba praksē vajadzētu ieviest PSKP biedru un vadītāju pārskatus par viņu darbību un personīgo ieguldījumu PSKP CK lēmuma «Par žūpības un alkoholisma pārvarēšanas pasākumiem» realizēšanā.

Nobeigumā atzīmēšu, ka rajona komitejas birojs izvēlējies pareizu darba stilu, lēmumus pieņem koleģiāli, neapspiež kritiku. Rajona komitejas sekretāri neuzspiež savu gribu, nediktē noteikumus. Attieksme pret jebkuru lietišķu priekšlikumu ir vislabvēlīgākā, iniciatīvai ļauta pilnīga brīvība un plašums.

Biroja locekļiem gribas novēlēt lielāku stingrību, principialitāti, prasīgumu, elastību un operativitāti turpmākā darbā.

Bez tam gribētos arī, lai Latvijas KP Centrālā Komiteja ātrāk pārskatītu partijiskās lietvedības instrukcijas un vienkāršotu tās, lai ļautu partijas komitejām būt patstāvīgākām, nosakot štatus un to darba algas, kā arī izmantojot finansiālos līdzekļus.

●

M. LOMAKINS,

tautas kontroles rajona komitejas priekšsēdētājs

— Problēmu mums ir daudz. Kā rajona komitejas biroja loceklis es atbildu par materiālo un enerģētisko resursu ekonomiju ražošanas sfērā. Vājš posms šajā ķēdē izrādījās rajona agrorūpnieciskās apvienības saimniecības, it sevišķi elektroenerģijas taupīšanas ziņā. Iznāk, ka vieni ekonomē, bet citi pārmērīgi izšķērdē.

Referents runāja par tautas kontroles rajona komitejas darbu. Pārkārtošanās apstākļos arī mēs pārkārtojamies, cīnāmies par pārkāpumu novēršanu, par darba kolektīvu augstākiem galarezultātiem. Mēs uzskatām, ka galvenais ir nevis sodīt, bet gan uzlabot stāvokli. Sodīt nākas tos, kuri bijuši īpaši bezatbildīgi un ar savu darbību vai bezdarbību nodarījuši tautas saimniecībai zaudējumus.

Tautas kontroles komitejas uzmanības lokā ir arī palīgsaimniecību attīstība un dzīvokļu problēma. Konstatēts ne mazums gadījumu, kad tiek pārkāpts likums par dzīvokļiem. Jāceļ dzīvokļi un pareizi jāveic to uzskaite. Arī tā, manuprāt, nav maza rezerve. No 59 ģimenēm 23 ģimenes dzīvokļu celtniecības kooperatīvā dzīvokļus saņēma bez pietiekama pamatojuma. Reizēm tiek pārkāpts arī likums par pierakstīšanos. Kā izskaidrot to, ka saņemtajā dzīvoklī pierakstās tikai viens no ģimenes locekļiem?

Rajona sporta dzīves problēmas

● Pagājušā gada 23. decembrī laikraksta redakcija organizēja ««Tiešo līniju»: laikraksts — lasītājs». Mūsu sarunas temats bija: «Rajona sporta dzīves problēmas». Piezvanot pa telefonu 22154, laikraksta lasītāji saņēma atbildes uz saviem jautājumiem. Tās sniedza rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks MIHAILS MIHAILOVS (attēlā) un sporta biedrības «Daugava» republikāniskās padomes sporta veidu attīstības pārvaldes galvenais speciālists ANDRIS KALĒJS.

● Saruna bija lietišķa. Tā parādīja, ka sporta biedrības «Daugava» rajona padomes pārskata un vēlēšanu konferences priekšvakarā sporta entuziastiem ir daudz nopietnu jautājumu. Ir problēmas, par kuru risināšanu viņi gribētu dzirdēt konferences gaitā un pēc tās. Ir nopietnas pretenzijas, ir ieteikumi. Ir vēlēšanās radīt krasu lūzumu masu sporta attīstībā un sportistu meistarības izaugsmē rajonā.

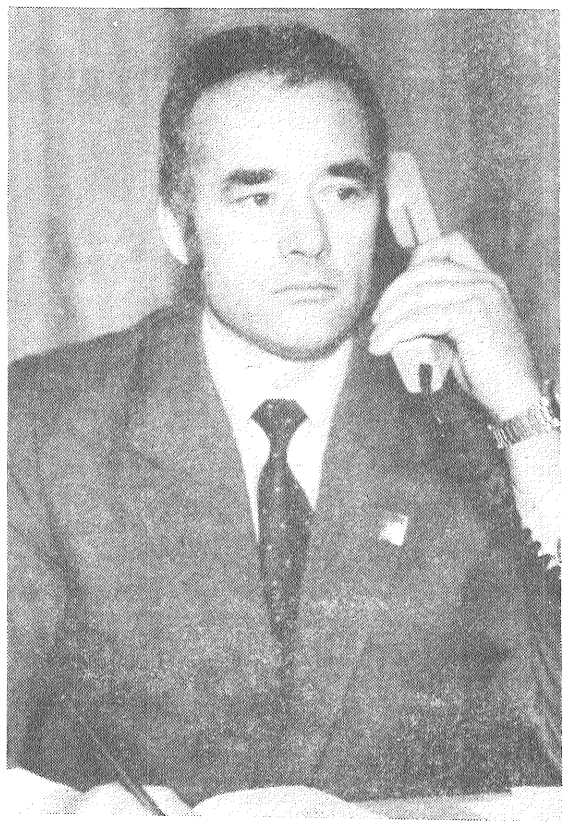

— Labvakar! Jums zvana Krūza no Preiļiem. Esmu republikas kategorijas tiesnesis futbolā. Biedri Kalēj! Kā sporta biedrības «Daugava» rajona padome izpildīs maksas pakalpojumu plānu? Šobrīd Preiļu rajona padomei nav ne stadiona, ne sporta zāles, pat ne sporta sektoru.

— Šodien uzzināju, ka rajonam gada laikā jānopelna 700 rubļi. Tā nav liela summa.

— Kā būs ar sporta būvēm Līvānos un Preiļos turpmāk?

— Jūs domājat par celtniecību centralizēti? Ir iespējams celt arī no centralizētajiem līdzekļiem. Taču rajonam ir jāparāda iniciatīva, savlaicīgi jāpiesaka celtniecība.

Tie republikas rajoni, kuri paši kaut ko darīs praktiski un organizatoriski, atbalstu saņems. Skaidrs arī tas, ka tie, kuri sporta bāzes veidošanu uzskata par liekām vai atšķirīgām rūpēm, palīdzību nesaņems. Ja būvējam centralizēti, tad rajonam obligāti jānodrošina celtniecības jaudas. Preiļi šinī gadījumā nav izņēmums.

Jums pašiem rajonā ir spilgts piemērs, — kad var celt un uzcelt arī saviem spēkiem, — Jāņa Kokina veidotā ūdenssslēpošanas bāze. Iesāka no nulles, bet šobrīd saņem pienācīgu palīdzību un atbalstu.

— Jums taisnība. Taču daudzkas ir atkarīgs no Valsts fiziskās kultūras un sporta komitejas, sporta biedrības «Daugava» rajona padomes vadošo darbinieku iniciatīvas. Pirms gadiem divdesmit, kad atbraucu uz Preiļiem, sāku veidot futbola komandu (tagadējo «Dubnu»). Neprasīju algu, vienīgi atbalstu no komjaunatnes rajona komitejas, izpildkomitejas. Tā arī šobrīd — katrs entuziasts (ja vien tāds ir, arī Kokins) patstāvīgi «izsit» sev ceļu, meklējot atbalstu, līdzekļus, veidojot bāzi. Bet rajona FK SK, sporta biedrība nespēj izlemt pat šķietami vienkāršus jautājumus.

— Jūs man nejautājat. Jūs mani pārliecināt, ka sporta biedrības «Daugava» rajona pārskata un vēlēšanu konferencē jārod atbilde uz jautājumu, kā strādāt turpmāk. Un vadītājiem jānāk klajā ar konkrētu rīcības programmu. Uz šo jautājumu centīsimies atbildēt konferencē.

— Jūs teicāt, ka atbalsta tos, kuri paši dara, grib darīt, kur ir ieinteresētība veidot atbilstošu bāzi. Diemžēl mums šīs ieinteresētības nav. Lūk, piemērs. Pirms dažiem gadiem Preiļus aicināja, mums «Vārpa» gandrīz vai «uzspieda» organizēt lauku sporta spēles. Bija iespēja daļu no stadiona celtniecībai vajadzīgajiem līdzekļiem saņemt centralizēti. Nemaz nerunājot par to, ka šādā gadījumā būvei būtu arī deficīta celtniecības materiāli. Tikai, kā jūs sakāt, vajadzēja nodrošināt celtniecības jaudas. Protams, uzņemties arī atbildīgo un skaisto sacensību organizatoru lomu. Rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja atteicās šo iespēju izmantot, bet citi, Dobelē, Jēkabpilī, Stučkā, Engurē un citur, šādā veidā tika pie labiem stadioniem. Sporta entuziastu domas pie mums jau neviens neņem vērā.

— Zēl gan, ka šādu iespēju neizmantojāt.

— Jā, bet cik tad gadus ilgi var neko ne plānot, ne celt? Es, piemēram, sporta biedrības «Daugava» rajona padomes pārskata un vēlēšanu konferencē gribētu gūt skaidrību par sporta bāzēm rajonā. Kā būs tālāk? Jo mēs nespējam un negribam atrisināt pat šķietami vienkāršus jautājumus. Lūk, konkrēts piemērs, — apgaismota slēpošanas trase Preiļos. It kā saprotam, ka jādomā par masu sportu, jādod iespēja cilvēkiem norūdīt savu veselību slēpojot, bet kilometrus trīs garas apgaismotas slēpošanas trases izveidošana parkā nevienam nerūp. Kādas te īpašas celtniecības jaudas vajadzīgas?! Tikai ieinteresētība nepieciešama. Tehniku vajag? Lūdzu, «Lauktehnika» noteikti palīdzēs, ceļu būvētāji, tīklu rajons... Es strādāju «Lauktehnikā». Mūsu vadītājs pats uz stadionu nav ne bikstāms, ne stumdāms. Tāpat dažkārt citos uzņēmumos. Ja būs runa par konkrētu uzdevumu uzņēmumam, no darba brīvajā laikā palīdzēsim.

— Labi! Tas ir konkrēts priekšlikums. Man šķiet, ka stāvokli var labot. Jūsu rajonā vajadzētu organizēt, varbūt pat obligāti noteikt fizkultūras (sporta bāzu) pacēluma gadu. Izsvērt, kas šajā gadā, divos, trijos jāizdara uzņēmumu kopējiem spēkiem. Sporta biedrības «Daugava» fizkultūras kolektīviem (lielākajiem) šādi plāni bija jau sen. Tiesa, ne katrreiz tos izpildīja. Taču daļu no iecerēm uzņēmumi paveica. Un tas bija solis uz priekšu, ieguvums fizkultūrai un sportam.

●

— Jums zvana no Līvāniem. Ivanovs. Man ir vairāki jautājumi jums, biedri Kalēj!

Kā izskaidrot radušos situāciju rajonā, ka, piemēram, Līvānos nav stadiona un peldbaseina. Neviens arī bāzes veidošanas darbus saprātīgi nevirza.

— Sis jautājums prasa rūpīgu analīzi. Viens gan ir skaidrs: sporta veidu attīstību, rezultātus nosaka esošā bāze un kadri. Teiksim, risinot kadru jautājumu, atkal visu izšķirs bāze. Mēs, piemēram, nevarēsim attīstīt vienu vai otru sporta veidu Līvānos, ja tur nav atbilstošu apstākļu treniņiem.

— Līvānos ir telpas, kuras varētu pielāgot sporta nodarbībām. Piemēram, pagrabs, Rīgas ielā 26/28 un citur. Mūsu uzņēmums — Līvānu eksperimentālā koka konstrukciju rūpnīca — iedalītu līdzekļus, materiālus remontam, sporta entuziasti piedalītos telpu sakārtošanā. Tikai — kas šīs telpas var atvēlēt?

— Par šo jautājumu mēs vienosimies. Uzskatu, ka pie Valsts fiziskās kultūras un sporta rajona komitejas jānodibina komisija, kas sadala telpas. Sporta entuziastiem jāmeklē piemērotas telpas, kuras varētu izremontēt. Rīgā šādā veidā pie treniņvietām tiek pat sporta skolas. Tiesa, ar pilsētas izpildkomiteju starpniecību. Pilsētas saimnieki var izīrēt, nodot lietošanā uzņēmumam kādu remontējamu māju utt.

Arī jūsu rajonā vajadzētu to darīt. Gan Līvānos, gan Preiļos kopā ar deputātiem jāapseko nami. Sobrīd, kad daži uzņēmumi vai nodaļas apvienojas, brīvas telpas atradīsies.

— Sporta entuziastu aprindās nācies dzirdēt, ka turpmāk nenotiks lauku sporta spēles. Ir pat bažas par to, ka lauku rajonu fizkultūriešiem, tai skaitā — arī mums, būs grūti iziet republikas sporta arēnās, jo konkurēt ar pilsētu komandām, kur lieliskas sporta bāzes, nevarēsim...

— Plānotās sporta spēles, to finālsacensības nākamvasar notiks Ozolniekos. Tāpat nākošgad būs pilsētu sporta spēles. Kā jautājums risināsies turpmāk, grūti patlaban pateikt. Manuprāt, interesantāk būtu spēkoties visiem kopā.

— Un vēl viens būtisks jautājums jums, biedri Kalēj! Kā uz pārskaitījumu var iegādāties sporta inventāru?

— Centralizēti sporta inventāru var iegādāties Rīgā, 8. veikalā. Noteiktu preču daudzumu katrs var nopirkt savā rajonā. Valsts Fiziskās kultūras un sporta republikas komiteja augstas klases sporta inventāru iedala tikai republikas izlases komandām, sporta biedrībām.

— Vai «Daugava» centralizētā veidā cels sporta bāzes arī republikas lauku rajonos?

— Sobrīd atbildēt grūti. Reāla iespēja būvēt un rekonstruēt stadionus, celt sporta zāles ir

(Nobeigums 4. lpp.)

Rajona sporta dzīves problēmas

(Turpinājums no 3. lpp.)

kooperatīvo līdzekļu apvienošana ar pilsētu izpildkomiteju starpniecību. Bet jūsu rajonā šo iespēju neizmanto.

— Mans uzvārds ir Vaivods. Dzīvoju Preiļos, sportoju. Biedri Mihailov, paskaidrojiet, lūdzu, cik plašos apmēros būvēsies Preiļu bērnu un jaunatnes sporta skola? Vai pēc tās nodošanas ekspluatācijā būs iespējas nodarboties ar sportu tajā arī pilsētas jauniešiem?

— Bērnu un jaunatnes sporta skolas rekonstrukcijā paredzēts plašs darbu apjoms. Drīz tiks nodota ekspluatācijā sporta zāle. Plānojam, ka uzcelsim peldbaseinu. Tiek gādātas konstrukcijas, šos darbus iekļausim rajona remontu un cetniecības iecirkņa plānos. Šīs organizācijas jaudas nav lielas, tāpēc vienā vai pāris gados rekonstrukcijas darbu nepabeigsim.

Tiesa, sporta būve vispirms apmierinās skolu vajadzības, bet noteikti fizisko rūdījumu šeit varēs gūt arī pilsētas jaunieši, vecākā paaudze. Plānojam, ka izveidosim maksas grupas. Piemēram, peldēšanā, kā arī citas.

— Kāda iespēja būs nodarbībām svarcelšanā? Vai būs vieta atlētiskajai vingrošanai? Šobrīd mēs gan neesam daudzi — cilvēki astoņi, desmit. Apnicis trenēties namu pagrabos. Kā būs turpmāk?

— Sādas telpas gan pagaidām neplānojam. Piemēram, svarcēlājiem vajadzīgi īpaši apstākļi. Domāju, ka jautājumu par telpām var atrisināt, ceļot piebūves pie dzīvojamām mājām, kā to darījām, piemēram, Rēzeknes ielā.

— Vai rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks Mihailovs?

— Jā, es klausos.

— Biedri Mihailov! Presē, sanāksmēs, ikdienā ir tik daudz diskutēts par Līvānu stadionu (vecā rekonstrukciju, jaunā būvi), bet iekustēties nevaram. Izskanējušas domas, ka šim nolūkam vajadzīga arī štata vienība Līvānos, kas darbus korigētu.

— Līvāniem iedalīt štatus ir nereāli. Jātiek galā pašiem. Pilsētas izpildkomitejā ir celtniecības tehniskais uzraugs. Mēs esam par to, ka jārekonstruē vecais stadions. Iekļaut plānos jauna stadiona būvi ir nereāli.

— Bijušais izpildkomitejas priekšsēdētājs solīja, ka ir lēmums, kuru izpildīs noteiktos termiņos. Vadība nomainījās, bet šo lēmumu neviens tā arī nepilda.

— Lūk, jums arī tikai patērētāja viedoklis. Tāpat kā pilsētas uzņēmumiem, kuri lēmumu neīsteno, bet meklē dažādus ieganstus.

— Biedri Mihailov! Vai nav tā, ka katrai iniciatīvai vajadzīgs «motoriņš, kas velk»? Ja tāda nav, vezums nekust.

— Jūsu vārdiem runājot, tāds «motoriņš» šobrīd ir Līvānu pilsētas izpildkomiteja.

— Ja ir lēmums, tad tā izpildi, iespējams, jākontrolē rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejai. Vai jūs man piekrītat?

— Jākontrolē gan. Bet man vēlreiz jāpārliecina jūs par uzņēmumu vienaldzību.

— Zvana Gazuns no Līvāniem. Gribu runāt ar rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieku.

— Lūdzu, es klausos.

— Biedri Mihailov! Mēs, līvānieši, esam pamatoti nobažījušies par to, ka Līvānos netiek remontēts vecais pilsētas stadions un netiek būvēts arī jauns. Vai jums neškiet, ka laiks sākt risināt šo problēmu?

— Pilnīgi piekrītu. Mēs esam par to, lai Līvānu pilsētas uzņēmumi ātrāk uzsāktu rekonstruēt veco pilsētas stadionu.

— Mūsu pilsētā ir vēl viena, manuprāt, ļoti aktuāla problēma. Līvānos ir ļoti maz sporta sekciju, grupu meitenēm. Vienīgi dažas basketbola un vieglatlētikas grupas. Varbūt vajadzētu popularizēt arī citus sporta veidus, palielināt grupu, treneru skaitu esošajās sporta skolu nodaļās. Kas un kā turpmāk risinās šo jautājumu un kāpēc nerisināja līdz šim?

— Piekrītu. Tik ātri mēs šo jautājumu neatrisināsim. Šodien es jums nevaru dot konkrētu atbildi. Tikai varu paskaidrot, ka rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja visnotaļ atbalsta katru labu iniciatīvu. Jau otro gadu republikas sporta arēnās (pieaugušo konkurencē) iziet skolnieču basketbola komanda, ko trenē Nikolajs Romaņenko. Komandas vajadzībām šogad iedalījām 4 tūkstošus rubļu.

Grūtības ir ar sporta bāzēm, tāpēc arī nevaram atvērt jaunas grupas.

— Mihail Uļjanovič! Vai tikai sporta bāze vien ir noteicošais faktors? Ir sporta veidi, kur plašu arēnu nevajag. Arī esošās zāles var izmantot efektīvāk. Izeja jārod.

— Iespējas vēlreiz apsvērsim. Plānots, ka tuvākajā laikā Līvānos uzcels angārtipa sporta zāli.

A. Iļjins, vieglatlētikas treneris:

— Biedri Kalēj! Gribētu dzirdēt jūsu domas par to, kā attīstīsies vieglatlētika turpmāk? Treneru aprindās izveidojies priekšstats (par to raksta arī republikas presē), ka republikā notiekot plānveidīga šī sporta veida popularitātes mazināšana. Bērnu un jaunatnes sporta skolu jaunais nolikums liek nopietni aizdomāties vieglatlētikas (laikam arī citiem) treneriem, īpaši lauku rajonos.

Šogad pirmo gadu strādājam pa jaunam. Tautas izglītības nodaļas bērnu un jaunatnes sporta skolā mācīsies skolēni līdz piecpadsmit gadiem. Perspektīvajiem audzēkņiem iespējamas fiziskās pilnveidošanas (arodbiedrību) grupas. Sporta biedrība «Daugava», piemēram, Valmierai devusi atļauju veidot trīs, četras šādas grupas. Arī mūsu rajona ir perspektīvi vieglatlēti, republikas izlases komandas kandidāti. Diemžēl Preiļiem šāda grupa iedalīta netika. Kāpēc?

— Ja jums ir šādi audzēkņi, vieta nodarbībām, treneru štati, tad brīnos, ka jautājums nav atrisināts. Jūs varat izmantot iespēju — nosūtīt audzēkņus mācīties uz Murjāņu sporta internātskolu.

— Mēs to arī darām. Taču Murjāņos iespējas arī nav spīdošas. Tur lielākoties var mācīties latviešu tautības bērni. Bija sarunas, ka internātskola būs arī Daugavpilī vai kur citur. Vai no sarunām līdz realitātei vēl tālu?

— Daugavpils variants pagaidām atkrīt. Bet sporta biedrības «Daugava» arodbiedrību grupas arī Preiļos ir reāla lieta. Tikai nevajag nodarboties ar dublēšanu, kā tas ir pie jums: gan tautas izglītības nodaļai, gan «Daugavai» ir viena vecuma vieglatlētu grupas. Turpmāk bērnus vajadzētu apvienot tautas izglītības nodaļas sporta skolas grupās, bet fiziskās pilnveidošanas (arodbiedrību) grupas lai darbojas pie sporta biedrības «Daugava».

«Tiešās līnijas» materiālus apkopoja A. IĻJINA.

● Skolu dzīve

«Saprast citus — saprast sevi. Saprast sevi, saprast pasauli». (J. Rainis)

Tautu draudzības festivāls

Par godu PSRS nodibināšanas 65. gadadienai mūsu skolā 26. un 27. decembrī notika tautu draudzības svētki. Par mūsu tradīciju, par pārliecību kļuvis tautu draudzības jēdziens, bet vārdam «festivāls» Preiļu 1. vidusskolas dzīvē ir īpaša nozīme. Tas tāpēc, ka šādi svētki tiek organizēti kopš 1977. gada.

Nesen notikušais festivāls bija trešais. Ieradās gandrīz simts ciemiņu no tālām malām un tepat no kaimiņiem. Tie nebija šim pasākumam īpaši saorganizēti, nejauši viesi. Tie bija to skolu pārstāvji, ar kurām mēs draudzējamies jau ilgāku laiku.

Visciešākā draudzība saista ar Ukrainas PSR Ščirecas vidusskolu. Ukraiņi ir visu triju notikušo festivālu dalībnieki. Šīs skolas internacionālās draudzības kluba pārstāvjus uzņēma 11. b klases kolektīvs, kurš pēc septiņu gadu sarakstes pagājušajā vasarā bija pie saviem ukraiņu draugiem viņu izlaiduma vakarā.

Ar Gargždai 1. vidusskolu no Lietuvas draudzējas 11. c klases kolektīvs. Šī festivāla laikā abas klases satikās pirmo reizi.

10. b klase sev draugus atradusi Igaunijas PSR Hjaedemestes vidusskolā, bet 10. c klase sagaidīja, aprūpēja un izklaidēja kirgīzu draugus no Tjupas Kaikina vidusskolas, kura atrodas pie Isikula ezera. Tie bija mūsu vistālākie ciemiņi, ar kuriem sarakstāmies jau ceturto gadu.

Gados visjaunākie bija draugi no Ukrainas PSR Ščirecas astoņgadīgās skolas 4. a klases. Viņus uzņēma mūsu 4. a klase. Festivāla viesi bija arī Preiļu 2. vidusskolas meiteņu vokālais ansamblis «Dzirkstelīte».

Abas festivāla dienas bija piepildītas. Vispirms klasēm vajadzēja veikt ļoti atbildīgu uzdevumu — sarīkot pirmo iepazīšanos ar ciemiņiem, uzņemt viņus. Tad sekoja iepazīšanās ar skolu.

Pirmā diena noslēdzās ar Jaungada karnevālu, kur viesi iepazinās ar dažādu tautu eposu fragmentiem un dailradi mūsu skolas 9. — 11. klašu audzēkņu izpildījumā. Interesants bija arī igauņu priekšnesums.

Festivāla otrā diena sākās ar pilsētas iepazīšanu. Viesu grupa apmeklēja siera rūpnīcu, citi iepazinās ar keramiķa P. Černavska dailradi. Bet paši mazākie viesojās rajona pionieru namā.

Tad sekoja tautu draudzības koncerts un internacionālās draudzības kluba darba pieredzes apmaina. Katra delegācija pastāstīja interesantāko, būtiskāko, īpatnējāko par savu skolu, apmainījās ar suvenīriem. Zālē smaržoja lietuviešu un ukraiņu sālsmaize, kirgīzu sārtie āboli.

Koncertā visskalākos aplausus izpelnījās Ščirecas astoņgadīgās skolas meiteņu ansamblis, kas skandēja dziesmas gan ukraiņu, gan lietuviešu valodā.

Festivāla noslēgumā notika solidaritātes loterija.

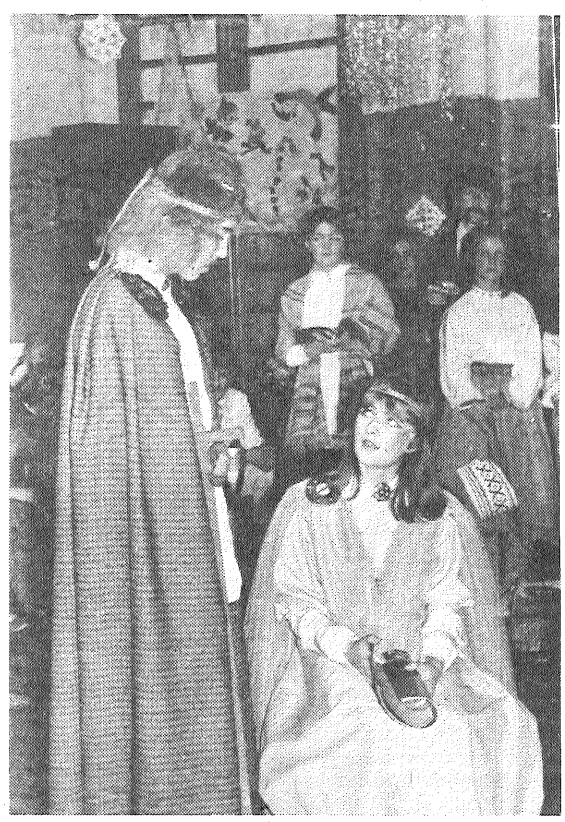

Svētki izskanējuši. Atkal no skolas uz skolu ceļos vēstules. Taču draudzība kļuvusi ciešāka.

M. OZULIŅA,

Preiļu 1. vidusskolas internacionālās draudzības kluba «Danko» prezidente

ATTĒLOS:

Ukrainas PSR Ščirecas vidusskolas delegācija;

A. Pumpura «Lāčplēsis» Preiļu 1. vidusskolas 10. c klases audzēkņu izpildījumā.

F. LIVMAŅA foto

Redaktors V. PETROVS

1988. gada janvārī DOSAAF rajona komitejas tehniskajā sporta klubā notiks **RAŽOŠANAS APMĀCĪBAS MEISTARU KURSI AUTOMAŠĪNU VADĪŠANĀ.**

1988. gada 10. janvārī DOSAAF Preiļu rajona komitejas tehniskajā sporta klubā notiks **VIEGLO AUTOMAŠĪNU VADĪTĀJU KURSI.**

Tuvākas ziņas Līvānos, Komjaunatnes ielā 2, telefons 43952 vai 43090.

PĀRDOD māju Līvānos, ir saimniecības ēkas, siltumnīca, centrālapkure, ūdensvads. Zvanīt 43600.

Ņem no mums tās gaišās dienas,
Kurās kādreiz kopā būts.
Mūsu labās, siltās domas
Balto smilti sasildīs.
(B. Saulītis)

Izsakām dziļu līdzjūtību piederīgajiem, JĀZEPU CAKULU pēdējā gaitā izvadot.

1. iecirkņa kolektīvs

...tik māte prot
pa rūpju taku aiziet klusējot.
(G. Selga)

Dalām sāpju smagumu kopā ar audzinātāju Viliju Domuļevu, kad pēdējie ziedi gulst uz MĀTES kapa.

Darba biedri un bērnu vecāki

Paldies, mīļā māt,
Ka druvmalā mācīji rudzupuķi iemīļot,
Un plaukstošā bērzu birztalā dzirdēt,
Kā vītero strazdi,
Kā zāle, klusumā dīgdama, runā ar zemi.
(P. Vīlips)

Izsakām dziļu līdzjūtību Leonīdam Vaivodam sakarā ar MĀTES nāvi.

Kolhoza «Dubna» valde un sabiedriskās organizācijas

Kaut ir apklususi tava šūpļa dziesma,
Vienmēr, visur tu man esi klāt.
Es tak esmu tavas elpas daļa,
Tavas dzīves dzīve, mīļā māt!
(A. Balodis)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Vilijai Domuļevai, MĀMUĻU kapu kalnā izvadot.

Raiņa kolhoza valde, arodkomiteja

Kā dzijas kamols mūžs
ir saritināts.
Kur dzīpari visdažādākie mirdz.
Ja spētu kāds tos visus atšķetināt,
Tad vidū būtu māmulītes sirds.
(L. Vāczemnieks)

Dalāmies bēdu smagumā ar Antonu Ukinu sakarā ar MĀTES nāvi.

«Agroķīmijas» kolektīvs
Rušonā

Lēni, lēni, klusu, klusu
Liekam soļus smiltājā.
Māmuliņa iet uz dusu
Savā gaitā pēdējā.
(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību Pēterim Latkovskim, MĀMUĻU pēdējā ceļā izvadot.

Dravnieku mehanizatoru kolektīvs

Saņem labā zemes māte,
Vienu sirmu māmuliņu,
Apsedz viņu silti, silti
Savām smilšu villainēm.
(T. dz.)

Izsakām dziļu līdzjūtību TEKLAS LATKOVSKAS piederīgajiem, uz mūžu no viņas atvadoties.

Kirova kolhoza kolektīvs

Nāve izņēma tev darbu no rokām
Un uz aizsaules pagalmiem aizveda līdz.
Kāds nu stindzinošs klusums pār ābelēm tavām,
Kuras noliektām galvām atvadām stāj.
(K. Apškrūma)

Izsakām līdzjūtību piederīgajiem, kad pēdējā gaitā aiziet JĀZEPA CAKULA dzīves ceļš.

Kolhoza «Sīļukalns» valde un arodkomiteja

Laikraksts «Lenina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке. г. Прейли. Лат. ССР. Издательство «Звайгзне». г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrorūpnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstuļu nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 904 eks. (latv. val. 9 928 eks., krievu val. 3 976 eks.).
1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpilī, Valkas ielā 1.
Indekss 68169.
Pas. 19.